

своя дере-бей, или своята дере-бейка. Като се срещнатъ дере-беятъ и дере-бейката, ще се хванатъ за коситѣ, и цѣлъ животъ ще се разправятъ. Това е неразбиране на живота. Когато напуска бащиния си домъ, момата трѣбва да благодари на майка си и на баща си за всичко, което е получила отъ тѣхъ, и да каже: Азъ отивамъ сега да слугувамъ на своя възлюбенъ. Като свърша работата си при него, пакъ ще се върна при васъ. Каквото придобия, ще го донеса въ вашия домъ. Бащата и майката ще благословятъ дъщеря си, ще я изпратятъ при нейния възлюбенъ да слугува и да учи. По сжщия начинъ трѣбва да постъпи и синътъ.

Човѣкъ слиза на земята да слугува на дере-бея или на дере-бейката. Като свърши работата си, както трѣбва, той ще се сбогува съ него и ще се върне при баща си и при майка си, отъ чийто домъ е излѣзълъ. Той трѣбва да е работилъ при господаря си добре, за да се раздѣли господарътъ му съ мжка, съ съжаление, че губи такъвъ добъръ слуга. Каквата работа и да вършите, вършете я съ любовъ, всички да съжаляватъ, че сте ги напуснали. Съ душа и духъ трѣбва да работите. Който работи по този начинъ, той е истински ученикъ. Разуменъ трѣбва да бжде ученикътъ, да не си създава излишни страдания. Достатъчно сж на човѣка страданията, които Богъ му е опредѣлилъ. Само тия страдания носятъ благословение за него.